

ÚVODNÍ SLOVO PŘEDSEDY MIKROREGIONU

Interiér zámecké Kaple - Dolní Příim.

V právě předvánoční náladě se sešli zástupci našeho mikroregionu 15. prosince 2004 na valné hromadě. K svátečnímu rázu setkání zástupců obcí přispělo prostředí restaurované zámecké kaple v Dolním Příimu. A v tomto duchu proběhlo i jednání, které objektivně zhodnotilo vykonanou práci v loňském roce. Na schůzi byl přítomen též zástupce agentury OHGS Ústí n. O. RNDr. Svatopluk Šeda, která zpracovala projekt rozvoje mikroregionu. Přítomní zástupci přispěli svým věcným přístupem v diskusi ke kladnému vyřešení projednávání problematiky.

... pokračování na str. 2

MYSLIVOST NA OČÍCH VEŘEJNOSTI

Miloslav Louda a jeho výmarský ohař krátkosrstý Dak

... čtěte na str. 8

STAV ŠKOL V MIKROREGIONU NECHANICKO?

V našem mikroregionu je celkem osm mateřských a šest základních škol. Mateřinky se nacházejí v obcích Boharyně, Mžany, Nechanice, Probluz, Stěžery, Stračov, Těchlovice a Třesovice. Základní školy jsou v Boharyni, Dohalicích, Mžanech, Nechanicích na Probluzi a ve Stěžerách.

Škola v Boharyni slaví v letošním roce významné výročí – 275 let trvání školní výuky, v tomto čísle zpravodaje se dočtete spoustu zajímavostí z historie nejen školství, ale také konkrétně této školy prostřednictvím výňatku z paměti bohárenského učitele.

Základní škola v Dohalicích prošla v posledních letech velkými úpravami. Vybudovala se v ní tělocvična, jídelna, do níž dětem dovážejí obědy z jídelny ve Mžanech a proběhly další drobné vnitřní opravy. Děti tu mohou plnit povinnou školní docházku do páté třídy.

Budova mateřinky ve Mžanech, postavená před 9 lety, je průchodem spojená se základní školou. Mžanské děti mají možnost učit se v ní až do čtvrté třídy. Obě školy se společnou jídelnou navštěvují i děti ze Sadové. Škola nemá problém s nedostatkem žáků.

Základní a Speciální školu v Nechanicích tvoří dvě budovy, první nese název Rašínova a je z roku 1894 a druhá, Masarykova budova,

je z roku 1932, děti v ní navštěvují první stupeň základní školy, sousedí s mateřskou školou. V roce 2004 bylo vybudované nové víceúčelové hřiště, s 60 metry dlouhou běžeckou dráhou s doskočištěm, s umělým trávníkem a osvětlením. Slouží nejen potřebám školy, ale v odpoledních a večerních hodinách také veřejnosti. Na hřišti si můžete zahrát míčové hry, a to košíkovou, házenou, malou kopanou, volejbal a tenis. Také školu v Nechanicích navštěvují i žáci z okolních obcí.

Na Probluzi sídlí základní i mateřská škola v jedné budově. Téměř 300 let už na tom samém místě, s jednou zásadní změnou. V roce 1911 byla postavena nová zděná budova po úplném shoření původní dřevěné. Základní školu mohou děti navštěvovat do páté třídy. V současné době se i na Probluzi potýkají s nedostatkem žáků.

Základní škola ve Stěžerách sídlí ve vlastní budově při hlavní silnici směr Nový Bydžov. V současné době je ve dvou třídách umístěn první až čtvrtý ročník. Na přilehlé zahradě je postupně budováno víceúčelové hřiště s venkovní učebnou. Mateřská škola ve Stěžerách, otevřená v roce 1978, je dvoutřídní s plně využitou kapacitou 50 dětí ve věku od 3 do 6 let. Třídy jsou už třetím rokem věkově smíšené. Kromě tělocvičny a sponzorský darovaného venkov-

ního bazénu je její součástí také školní jídelna, ze které odebírá obědy základní škola, ale také 50 - 60 obyvatel obce. K nadstandardním aktivitám patří 2x týdně angličtina, tříměsíční plavecký kurz pro nejstarší děti a jednou týdně tanečně pohybová výchova.

Mateřská škola ve Stračově sídlí v bývalé budově základní školy. V roce 2000 proběhla na základě hygienických požadavků oprava kuchyně, náklady na tuto opravu přesáhly 230 000,- Kč. V roce 2001 prošlo rekonstrukcí také sociální zařízení a nově byl vybudován altán pro děti na hraní v přilehlé zahradě. Také stračovská mateřinka se potýká s nedostatkem dětí, přitom jediným výdajem rodičů na dítě umístěné v této škole je stravné.

Mateřská škola v Těchlovicích letos projde rozsáhlou rekonstrukcí. Na základě náročných hygienických požadavků bude vybudována nová kuchyně, jídelna a sociální zařízení a také zázemí pro personál. Pro děti bude určitě přínosem zvětšení hracích ploch.

K objektu mateřské školy v Třesovicích patří velká školní zahrada. V roce 1997 byl do školy zaveden plyn a voda. Z problémem nedostatku žáků v Třesovicích pomáhají děti z Mokrovous, Dohalic, Střezetic a dalších obcí.

Jana Pečenková

MALÝ VÝLET DO HISTORIE ČESKÉHO ŠKOLSTVÍ

System vzdělávání v českém státě má bohatou tradici. Poměrně slušnou evropskou úroveň měl i v 18. století, kdy už před tereziánskou reformou fungovalo v 16 českých krajích habsburské monarchie kolem 1500 škol. Vlivem válek, nedostatkem peněz a bez jasné koncepce a jednotného řízení začalo ale školství v druhé polovině 18. století zaostávat. Školy nejnižšího stupně byly závislé na vůli feudální vrchnosti a konšelů, školy vyššího stupně pak prakticky monopolně ovládali jezuité, vzdělání a zkušenosti učitelů, ale také velmi přísní a konzervativní. Vrchnost i obce své školy zanedbávaly, neexistovaly učitelské ústavy. Na venkově velmi často působili jako kantoři vysloužilí vojáci. Zcela stačilo, když uměli jen trochu číst a psát. Pokud ovládali násobilku a dělení, znamenalo to již nadprůměrnou způsobilost k výkonu učitelského povolání.

... pokračování na str. 7

POZVÁNKA

oslavy 275 let trvání
školní výuky v Boharyni

24.-26. 6. 2005

ÚVODNÍ SLOVO PŘEDSEDY MIKROREGIONU

Památný dub v Popovících.

... pokračování ze str. 1

Týkala se mimo jiné spolupráce mezi naším mikroregionem a sousedním mikroregionem „Bojiště 1866“. V současné době již probíhají jednání o spoluúčasti na kulturních a turistických akcích, dále na realizaci naučných stezek a cyklostezek v krajinné památkové zóně Bojiště bitvy u Hradce Králové. Není možné je ponechat oddělené, naopak musí na sebe navazovat.

Jeden ze stěžejních problémů, který byl projednáván, je informovanost občanů. Hledáme řešení v připravovaném projektu „Bezdrátový internet a návazné služby MN“. Co to znamená? Nabízí se možnost využití internetu za přijatelnou cenu - řečeno velmi jednoduše.

Existují široké možnosti využití signálu pro bezdrátový rozhlas nebo zavedení „úřední desky“ na vlastní televizní přístroj, a to v takové formě jak známe teletex. Technika v tomto oboru spěje kupředu nevídanou rychlostí. V současné době probíhají jednání o konkrétních potřebách jednotlivých obcí a jejich zapracování do připravovaného projektu.

Krajským úřadem nově zřízená funkce „Euromanažera“ by měla sloužit jako doplňující článek k činnosti agentury OHGS. Po dohodě se sousedními regiony „Urbanická brázda“ a „Bojiště 1866“ byla do této funkce jmenována Ing. Jana Rejlová, místostarostka obce Roudnice. Ovšem nejen jako doplňující článek, ale především jako orgán dů-

věrně znalý potřeb obcí s možností tyto prosazovat na Krajském úřadě Královéhradeckého kraje.

V neposlední řadě byla zhodnocena kulturní akce 6. listopadu 2004, konaná v Kulturním domě v Nechanicích. Ti, kdo využili této možnosti, si určitě pochvalují, že prožili hezké nedělní odpoledne. Potěšil nás zájem občanů, takže bylo nutno uspořádat dvě představení, abychom uspokojili více než 350 zájemců. Díky zodpovědné spolupráci organizátorů zavládla mezi účastníky spokojenost.

Pro úplnost přikládáme usnesení valné hromady:

Valná hromada volí:

- mandátovou komisi ve složení JUDr. Věra Macháčková, Jan Kleček
- návrhovou komisi ve složení Jaroslav Šrut, Ing. Jan Vratislav
- ověřovatele zápisu Ladislava Rybáře a Miroslava Švadlenku
- zapisovatelku Janu Pečenkovou
- revizní komisi na 3leté volební období ve složení Jan Novák, František Sadil, Josef Ryba

1. Valná hromada bere na vědomí zprávu revizní komise za rok 2004 ze dne 14. 12. 2004

2. Valná hromada bere na vědomí informace o stavu čerpání dotací 2004 a podané žádosti do POV 2005, způsob vypracování projektu „Bezdrátový internet a návazné

služby MN“

3. Valná hromada ukládá starostům členských obcí odevzdat dotazníky „internetizace“ a správní radě precizaci projektu „Bezdrátový internet a návazné služby MN“ do 10. 1. 2005

4. Valná hromada neschvaluje znění smlouvy o dílo mezi obcí Mokrovousy a Mikroregionem Nechanicko s tím, že smlouva bude přepracována a upřesněna do 10. 1., valná hromada souhlasí s tím, aby tento vztah byl upraven smluvně

5. Valná hromada schvaluje členské příspěvky obcí na rok 2005 ve výši Kč 40,- na jednoho obyvatele

6. Valná hromada schvaluje plán činnosti na rok 2005 (je součástí zápisu) s tím, že distribuci zpravodaje si zajistí jednotlivé obce ve vlastní režii.

7. Valná hromada schvaluje rozpočet na rok 2005 jako vyrovnaný ve výši 645 000,- Kč,-, rozpočtová opatření týkající se členských příspěvků, přijatých dotací od krajů a nespecifikovaných rezerv (rozpočet i jednotlivá opatření jsou součástí zápisu)

Bedřich Moder, předseda svazku

Pozn. MN – Mikroregion Nechanicko, POV – Program obnovy venkova (dotační program Ministerstva místního rozvoje)

SMLOUVA O SPOLUPRÁCI MIKROREGIONŮ

Dne 7. ledna 2005 se sešli ve Věstarech zástupci Svazku obcí – Mikroregionů Nechanicko a Obcí památkové zóny 1866, aby se seznámili s návrhem Ing. Jiřího Stránského na budoucí spolupráci na úseku cestovního ruchu.

Mikroregiony leží v těsném sousedství metropole Východních Čech – města Hradce Králové s takřka 95.577 stálými obyvateli.

Blízkost, malebná krajina, výborné značení cest pro pěší turisty a budovaná síť cyklostezek předurčují území s Muzeem a památkami na rozhodující bitvu války prusko-rakouské 1866, s národní kulturní památkou – zámek Hrádek a dalšími pozoruhodnostmi jako skvělé zájmové území občanů centrální části hradeckého regionu.

Krásy přírody a turistické atraktivy přitom již dnes lákají i tisíce občanů ČR odjinud a také cizinců - zejména Němců, Rakušanů a Holanďanů. Svědčí o tom i sama návštěvnost – Hrádek navštívilo v roce 2004 43.000 lidí a Muzeum na Chlumu 17.000 lidí. A to uvádíme jen ty, kteří si zakoupili vstupenky

– všech, kteří sem přijedou, je určitě nejméně dvojnásobek.

A mohlo by jich být i víc, jen koordinovat činnosti, rozšířit propagaci a hlavně – zlepšit služby. Zatímco programová nabídka a průvodcovské služby jsou na dobré úrovni, nabídka ostatních služeb pokulhává. Snad nejhorší je situace v pohostinství – provozovny jsou většinou nevábné a mají otevřeno až k večeru. Turisté, kteří pak procházejí kolem a mají hlad a žízeň, je nacházejí zavřené a pokud ne, tak je svoji nabídkou a nápady neupoutají. Chybí také půjčovny kol a další příležitosti, které by rádi návštěvníci za úplaty využili.

Odhad, že každý z turistů utratí v rámci výletu mimo nákladů na vstupy pouhou padesáti-korunu, není jistě nereálný. Už to samo přitom představuje při stotisíci turistech částku 5 milionů Kč.

Co myslíte, nestojí za to popřemýšlet, více se snažit a tyto finanční prostředky v regionu udržet?

*Svazek obcí Nechanicka
Svazek obcí památkové zóny 1866
Ing. Jiří Stránský*

Útok 22. praporu polních myslivců na les Svíb 3. července 1866 (kresba).

Vzpomínkové akce na Chlumu.

TELEGRAFICKY Z LODÍNA

21. února bude zahájena úprava kuchyně v obecní hospodě, která má umožnit vaření hotových jídel pro celodenní stravování, jak pro místní obyvatele, tak pro rekreanty a návštěvníky kempu a koupaliště v průběhu rekreační sezóny. V letošním roce se již hlásí zájemci z tuzemska i zahraničí.

Před koncem loňského roku byla zahájena akce odbahnění a úprava rybníka Močidlo v Lodíně. Tento rybník čekal na zahájení prací od vypuštění na podzim roku 2003. Po celou dobu totiž trvalo řízení o poskytnutí dotace pro obec od Státního fondu životního prostředí

ČR. Obec nemohla bez tohoto příspěvku uvedenou akci financovat.

Ve smuteční obřadní se již uskutečnilo první rozloučení. V prvním čtvrtletí budou v okolí obřadní síně zahájeny parkové práce a parcelace urnového háje.

V prvním čtvrtletí zahájí zastupitelstvo obce organizační přípravy oslav 100 let od založení Sboru dobrovolných hasičů v Lodíně a s tím spojený sjezd rodáků. Uvedené oslavy jsou plánovány na 9. a 10. července letošního roku. Součástí bude bohatý program.

*Ladislav Rybář, starosta
Jaromír Pelánek, místostarosta*

Úprava rybníku Močidlo v Lodíně.

PLÁNY, ÚKOLY A POTÍŽE V DOHALICÍCH

Obec v roce 2005 hospodář s vyrovnaným rozpočtem ve výši 6.900.000 Kč. Proto jsou aktivity a plány obecního úřadu poměrně

rozsáhlé. Připravovaná rekonstrukce parků proti budově obecního úřadu si vyžadá částku mezi 150 až 200 tis. Kč. Hřiště u základní školy (majetkoprávně dosud nedořešený případ církevního pozemku) bude upraveno pouze v nejnútnejší míře, tj. urovnání terénu a osetí trávou tak, aby byly vytvořeny základní podmínky pro sportování mládeže nejen v hodinách tělocviku, ale též i v době mimoškolního vyučování: malá kopaná, házená, vybíjená, volejbal apod. Předběžně stanovená celková částka obnáší 1.900.000 Kč. Ovšem tyto nejnútnejší práce by neměly přesáhnout půl milionu korun. S tím souvisí též oprava dlažby na chodbě a v šatně školní budovy za 50.000 Kč a rovněž oprava střechy kolny v areálu ZŠ.

Rekonstrukce autobusové zastávky v Horních Dohalicích v hodnotě 30.000 Kč bude řešena též v letošním roce, ale až bude dokončeno odbahnění rybníka. Investice týkající se hřbitova na Dohaličkách, který je společný pro pět obcí, budou projednány s představiteli Mokrovous, Třesovic, Mžan a Sadové a teprve po vzájemné dohodě realizovány.

Obec Dohalice podporuje veřejný internet zaváděný do knihoven s možností využití mládeží i dospělými a internet bezdrátový. V současné době je v Dohalicích instalována přípojka a zakoupen počítač do výše zmíněné knihovny.

Již v minulém roce byl pořízen doplněk k mechanizaci malotraktoru na čištění chodníků. Obec je nyní

schopna odstraňovat sněh v zimních měsících na chodnicích k autobusovým zastávkám i stanici Českých drah, dále k základní škole a také až do Horních Dohalic. Toto čištění bylo dříve prováděno jen v kritických situacích, a to ručně. Místní komunikace udržuje Agropodnik, se kterým byla uzavřena předběžná dohoda.

Veřejný bezdrátový rozhlas v hodnotě 500.000 Kč je v provozu od roku 2004. Občané, kteří jsou od venkovního zdroje příliš vzdáleni, nebo z jiného důvodu neslyší hlášené relace, si mohou za minimální poplatek 200 Kč zakoupit bytový přijímač BOR I B.

Opravy památek jsou řešeny individuálně. Za posledních pět let obec bohužel neobdržela žádný státní příspěvek na tyto akce. Přesto byla za restaurování soch, zejména plastiky Persea na břehu Bystřice, proplaceno 70.000 Kč. V předchozích letech přispěla obec na rekonstrukci krovů a výměnu krytiny barokní sýpky – někdejší tvrze rodu Dohalských částkou 250.000 Kč. Mnohonásobně vyšší obnos zajistí orgány státní památkové péče. Další práce však nepokračují, protože systém dotací padesát procent státního příspěvku a padesátiprocentní úhrady z rozpočtu obce by obecní pokladnu zruinovalo. Příspěvky Komitétu pro obnovu památek z války 1866 se na tento objekt nevztahují, protože dosud nebylo rozhodnuto, zda bude sloužit jako muzeum dokumentující celý průběh války roku 1866 od jejího počátku v severním Německu až po její poslední bitvu u Lamače poblíž Bratislavy. Hlavní problém tudíž tkví v tom, že stále není jasné, jakému účelu a využití bude tato mohutná historická budova sloužit.

Tak jako jistě i jiné obce našeho mikroregionu, i Dohalice se potýkají

s některými neutěšenými problémy občanského soužití. Policie ČR řešila v obci za poslední dobu několik případů. Byly to dvě krádeže, a to praporu v hodnotě 700 Kč a krytů stožáru veřejného osvětlení celkem za 4.000 Kč. Škoda poškozeného stožáru veřejného osvětlení v Horních Dohalicích byla vyčíslena na 20.000 Kč.

V obci se bohužel vyskytli i občané, kterým říkáme „ujídači obecního rozpočtu“. Svými osobními spory ve vlastní rodině dokázali snížit rozpočet Dohalic v roce 2004 o deset tisíc korun. Jedná se o přestupky, které musí řešit obec III. stupně tj. Magistrát města Hradec Králové, který za každé projednání v přestupkové komisi vyúčtuje 500 Kč. Jednoduchou matematikou lze

zjistit kolik takových přestupků historii obce obohatilo. Do této kategorie patří i neplátiči různých poplatků, zejména za odvoz komunálního odpadu. Zbývá stále devět rodin, které se s těmito povinnostmi nevyrovnały, dokonce za tři roky nazpět, ačkoli jsou obesílání urgencemi na doručení.

Smutným zjevem je též poškozování veřejného majetku. Nenapravitelní jsou někteří mladiství. Ničí zastávky autobusů a Českých drah. Kromě provinilců z Dohalic se občas připojí i někdo z Mokrovous a výjimečně i z jiných obcí.

Nemalé problémy vyvolává pravidelná údržba bytového fondu. Žijí mezi námi občané, kteří se nestarají o své domy tak, jak se sluší na sporařádané majitele. Jsou to převážně ti, kteří v obci pravidelně nebydlí, byt si domek zakoupili nebo zdědili. Kromě chátrání dotyčného objektu, který hyzdí vzhled obce, se přidávají další problémy – úklid přilehlých prostor, sekání porostů, odstraňování plevelů, které se množí a bují na okolních pozemcích.

Nehledě k těmto nedostatkům přistupuje obecní zastupitelstvo s optimismem k náročným úkolům i naznačeným problémům a doufá, že se s nimi v letošním jubilejním roce čestně vypořádá.

Jaromír Erben, starosta obce

Socha Persea.

POVÍDÁNÍ O NÁZVU OBCE STĚŽERY

Je nesporné, že Stěžery jako sídlo slovanského rodu Stěžerů existovaly již dávno před rokem 1229. Katastr Stěžer náleží svou východní částí k oblasti, která byla před 1500 lety v době příchodu Slovanů do Čech a do dnešního Hradecka travnatou bezlesou stepí. Tato step byla malou obměnou velké středoevropské lesostepi prostírající se daleko kolem hory Říp, kde se usadil kmen Čechů. Rozkládala se na západ od Labe až k Jaroměři, na sever byla ohraničena lesnatými návršími na úrovni Hoříněvsí, na západě pásem lesů dodnes oddělujícím Hradecko od Nechanic a Bydžovska a na jihu lesy a bažinami v úrovni dnešních Opatovic a Osic.

Prvním Slovanům, kteří se v rodových skupinách usazovali v nejúrodnějších částech Čech, neušla úrodná půda stěžerského katastru, ať již se o ni zajímali jako zemědělci, či zpočátku více jako chovatelé početných stád hovězího dobytka. Archeologické nálezy z doby hradištní, tedy z období po r. 500 dokazují,

že příslušníci neznámého slovanského rodu se usadili i v katastru obce Stěžer. Nebyli jeho prvními obyvateli, protože archeologické nálezy dokazují osídlení katastru již v době kamenné a římské. Slovanští obyvatelé se zde však udrželi natrvalo a jejich osada byla podle svých obyvatel pojmenována „Stěžery“. V čele stála vedoucí osobnost rodu, možná vladýka jménem Stěžer a kolem statku založili ostatní členové dědinu Stěžery.

Slovanské rody usazené v oblasti na západ a severozápad od pozdějšího Hradce Králové označovaly své vsi a dvorce nejčastěji podle názvu rodu. Vznikly tak názvy obcí dvojího druhu: rod Plačiců dal jméno vsi Plačicím, rod Osiců sídlil v Osicích, rod Charbuziců v Charbuzicích a rody Všestarů, Holovousů a Mžanů sídlily ve vsích Všestary, Holovousy a Mžany. Pro některá stará slovanská sídla se původní názvy odvozené ze jmen rodů nedochovaly a sídla mají název novější nebo atypický (Plotišť, Chlum, Svobodné Dvory).

U jižních Slovanů - Dalmatinců se v kronikách uvádí, jak jejich předci zabrali novou zem, kterou museli pracně vypálit a vyčistit, aby ji mohli obdělávat. Museli tedy původní roli zdělavati, neboli stěžiti a pak vznikla obdělávaná stěžena oblast, tedy Stěžery. Možná.

V místech poblíž dvou velkých řek, Labe a Orlice, které se zde spojují v jeden tok a často bývaly

rozvodněny, mohly stezky, které spojovaly nejen kmeny, ale i celé oblasti země, vésti poblíž těchto toků. Stěžery leží skutečně mezi čtyřmi pradávými předhistorickými obchodními a vojenskými stezkami a pozdějšími silnicemi dálkového významu. Hradec Králové měl stezku k hradištím Nechanice a Bydžov. Polský a podkrkonošský obchodník putoval do tehdy významného centra Chrudim. Podél Orlice putovali obchodníci přes Hradec Králové do Prahy. Tam, kde se stezky křižovaly s dalšími stezkami, sídlily rodiny hlídačů stezek, stezarové. Čas běžel, lidí přibývalo, vesnice se zvětšovala a Stezarové se přežili, ale Stěžery zůstaly. Možná.

Všude kolem Hradce Králové jsou násovy šterkopisků, které sem v dávných dobách naplavilo Labe a Orlice rozpadáváním a zvětráváním Krkonoš. Doby, kdy oba obrovské toky takto působily již skončily, ale obě řeky přimášeš nadále při častých záplavách z Krkonoš a Orlických hor násovy bahna. Tím byla naše oblast močalovitá, často zaplavená a kupecké stezky, které se zde křižovaly, byly mnohdy pod vodou. Proto nastoupila tehdejší „horská, nížinná služba“ a naši předci museli vyznačovat pomocí stožárů cesty, tak jako dnes na horách, kdy jsou turistické stezky ukryté pod sněhem. Stožáry zde přetrvaly věky a jejich budovatelé stožáráci se ča-

sem stali Stožáráky, pak Stěžeráky. Možná.

Pod lesnatým kopcem přímským žil uhlíř se svou rodinou. Na pokračí stepní polabské oblasti pálil dřevěné uhlí a prodával ho projíždějícím kupcům na zdejší důležité obchodní křižovatce. Obchod vynášel, kupci přijížděli zdaleka, rodina se rozrůstala, osada se zvětšovala a počet milůů rostl až na 100 žárů. Mezi kupci se rychle rozkřiklo, že nejlepší dřevěné uhlí mají v těch místech. Také pohostinnost a medovina je u těch Stěžeráků výborná a každý se zde rád zastavil. Dnes se již dřevěné uhlí nepálí, ale dobří Stěžeráci zde stále žijí a občas jsou i přátelští. Možná.

Pak přišla Bílá hora a nekatolící Stěžeráci dlouho odolávali. Až tak dlouho, že obec skoro zanikla. V té době se německý živel v Čechách velmi rozšířil a za panství hrabat z Harrachů, kteří si ve Stěžerách zřídili malý zámek, který sloužil jako patrimoniální úřad pro celé panství a jako nouzové bydlení při stavbě „Červeného hrádku“ u Nechanic, byly do Stěžer nuceně přesídleny německé rodiny Ryglů, Zygľů, Podrazilů, Kucerů z Horní a Dolní Branné. Stěžery se poněmčily na Stöhser a jindy Stosser. Němečtí přistěhovalci se však velice rychle počestili a dnes již ani o své německé minulosti nic nevědí. Jistě.

OK 2004

OČKOVÁNÍ - VELKÝ OBJEV MEDICÍNY

Očkování dětí a dospělých patří k největším objevům medicíny v posledních dvou stoletích.

Jako první očkoval MUDr. Jenner proti pravým neštovicím v 19. století.

Dnešní maminky se již nesetkávají s dříve běžnými chorobami, jako byly pravé neštovice, záškrť, černý kašel, dětská obrna či tetanus. Tyto choroby, kterými před érou očkování onemocněly tisíce dětí a často předčasně ukončily jejich život, jsou dnes prakticky neznámé.

Úplná a téměř celosvětová eradikace planých neštovic dokonce umožnila opětné zrušení povinného očkování proti tomuto onemocnění, neboť díky plošnému celosvětovému očkování plané neštovice téměř vymizely.

V posledních letech doplněné základní očkovací schéma, užívané bezplatně v naší republice, chrání děti i proti spalničkám, příušnicím a zarděnkám. Zcela nedávno zavedené

očkování proti Haemofilu influenzy téměř vymýtilo obávané zánětlivé onemocnění mozku, které dříve často vedlo k smrti dětí do pěti let.

Novodobým problémem jsou drogy a proto logicky bylo u nejmenších kojenců a dětí ve třinácti letech zavedeno očkování proti hepatitidě B, která je přenášena krví, případně kontaminovanými injekčními stříkačkami.

Naopak přechodné experimentální ukončení očkování novorozenců proti TBC vedlo opět k výraznému zvýšení počtu nových onemocnění tuberkulose. A proto bylo toto očkování opět s příznivým efektem obnoveno.

Zdokonalením kvality nových očkovacích látek výrazně ubývá vedlejších nepříznivých účinků očkování. Z toho důvodu je nutno pohlížet na očkování dětí jako na zásadní úkon, který pozitivně ovlivňuje zdraví celé generace. Je pochopitelné, že dodržení očkovacího schématu je zakot-

veno v zákoně jako povinné.

Znamená to tudíž, že naše děti jsou chráněny proti všem nemocem a není již co zlepšovat? Nikoliv.

Děti jsou ohrožovány ještě několika poměrně častými chorobami, proti kterým existuje účinná obrana, rovněž v podobě očkování.

Nejnebezpečnějším je onemocnění způsobované meningokokem. Akutně ohrožuje smrtelným průběhem zejména děti od dvou do čtyř let věku a mezi desíti až pětadvaceti roky života.

Očkování proti této obávané chorobě je dostupné. Je vhodné zejména pro děti před nástupem do kolektivu v mateřské škole, případně po dosažení desíti let.

Cena podle typu očkování je od 200 Kč a chrání minimálně tři roky.

Dalším nebezpečím ohrožujícím děti je zánět mozku virovou infekcí encephalitidou, kterou přenášejí klíšťata. I tomuto onemocnění je možné předcházet účinným očko-

váním. U ohrožených dětí je možné očkování zahájit ve věku od čtyř let. Vztahuje se na děti, které se pohybují v přírodě, na loukách a v lesích.

Posledním nepovinným očkováním je prevence proti chřipce. Každoročně je připravována očkovací látka proti očekávaným virům. Bezpečně chrání v případě chřipkové epidemie.

Vakcína je vhodná pro děti školního věku, zejména pro děti trpící alergologickými chorobami, jako je senná rýma, asthma bronchialní a atopický dětský ekzem.

Světové výzkumné laboratoře pracují v současné době na vývoji dalších účinných a bezpečných vakcín, například proti lymfské boreliose a dalším typům meningokoků. Milionové investice vložené do vývoje se vyplatí, neboť zlepši ochranu dětí proti infekčním nemocem.

MUDr. Zdeněk Slavík,
pediatr, Hradec Králové

ŠKOLA BOHARYNĚ

... pokračování ze str. 1

Základním východiskem tereziánské reformy školní výuky se stalo zestátnění školství, postavené na tehdy převratném činu. Nešlo o nic menšího než o zavedení povinné školní docházky. Císařovna Marie Terezie si ve svém úsilí o školskou reformu vybrala jako vzorový model pruské školství. K přípravě Všeobecného školního řádu byl v roce 1774 pozván do Vídně významný pedagog a biskup ze slezské Zaháně Johann Ignác Felbiger. Jeho školní řád byl vydán 6. prosince 1774 a toto datum je všeobecně považováno za počátek povinné školní docházky u nás. J. I. Felbiger se inspiroval myšlenkami osvícenství a také koncepcemi J. A. Komenského. V 79 paragrafech uvádí systém výchovy chlapců a dívek, jehož základem se stal do té doby nevidaný požadavek povinného základního školního vzdělání pro děti od 5 do 12 let. Hmotnou péči a dozor poskytoval stát, který reprezentovali komisari-inspektoři. Že šlo o revoluční počín, je zcela nepochybné, protože v té době běžně v textilkách pracovaly desetileté děti od 5 hodin ráno do pozdní noci, a to po celý rok s výjimkou nedělí a svátků.

V rámci reformy byly zaváděny tři nové typy škol. Základní vzdělání poskytovaly školy triviální. Měly být zřizovány všude, kde žilo 80 - 100 dětí, které v nich měly získat základní znalosti ve čtení, psaní a v počtech (trivium). Financovány byly obcí a vrchností.

Vyšší vzdělání bylo náplní trojtřídních hlavních škol v krajských městech.

Kromě trivia se vyučovalo dějepisu, zeměpisu, latině, přírodovědě, slohu, kreslení, geometrii a základům industriálního vzdělání. Pedagogický sbor tvořil ředitel, katecheta a 3-4 učitelé. Tyto školy byly financovány ze státního zemského školního fondu.

V hlavních městech jednotlivých zemí monarchie byly zřizovány tzv. školy normální.

Nabízely čtyřletý cyklus s rozšířenou výukou, včetně zvláštního přípravného kurzu pro učitele škol nižšího stupně.

Reforma byla přínosem především pro vzdělávací soustavu nejnižšího stupně. Zasáhla ale i vysokoškolské studium, kde měly reformy dokonce i určitý časový předstih. Byl prosazen nový vysokoškolský studijní a zkušební řád. Promoce, které se dříve konaly jednou za 5-6 let, byly

prováděny každoročně, i když doktoráty byly udělovány výhradně jen katolíkům.

Tereziánská reforma vzdělávací soustavy nebyla žádnou jednorázovou záležitostí, ale pokračovala i v dalších letech a za vlády Josefa II. V roce 1784 bylo rozhodnuto o přeložení hlavních prázdnin z podzimních měsíců na období měsíce července a srpna a později též počátku školního roku z 15. na 1. září. Ve stejném roce bylo prosazeno i jedno nepopulární opatření - placení školného na gymnáziích, které i přes systém stipendií vedlo na krátkou dobu ke snížení zájmu o studium. Lidé si však časem zvykli a přijali placení školného jako únosné zlo.

To však nic nemění na tom, že poprvé v našich dějinách bylo zpřístupněno alespoň nějaké vzdělání pro všechny mladé lidi. Reforma vedla k všeobecně větší dostupnosti vzdělání a zesvětštění škol, což v 90. letech znamenalo obrát ve prospěch zájmu o světskou kariéru a na vysokých školách nad teologii začali početně převažovat studenti se zaměřením na práva, přírodovědu či lékařství. To vše ve svém konečném důsledku vedlo k rychlému a významnému růstu vzdělanosti a kulturní úrovně národa.

Nad těmito fakty má člověk možnost uvědomit si jednotlivé souvislosti věcí a dějů, které v každodenním životě přijímá jako samozřejmou věc, aniž by se zamýšlel nad tím, kde se vzaly. Školní docházka i systém vzdělávání jistě nečiní výjimku. Možná, že uvedená historická data pomohou u čtenáře vzbudit zájem a nebo dokonce poopravit leckterý názor na naši současnou školskou problematiku. Z uvedeného vyplývá, že přinejmenším celé čtvrt tisíciletí sehrává v českých podmínkách škola významné místo ve vzdělávacím, výchovném a kulturně-společenském procesu. Může nás těšit, že i boharyňská škola má doloženu bohatou tradici školní výuky, dokonce ještě z časů před zavedením povinné školní docházky. Jistě se na ní podílelo mnoho učitelských generací, jejichž práce se dá přirovnat k štafetovému běhu na dlouhé trati a kterým patří nemalý obdiv.

MUDr. V. Jílková,
kulturní komise OÚ v Boharyni

... v příštím čísle zpravodaje se dočtete o současnosti.

Z PAMĚTÍ BOHÁRENSKÉHO UČITELE

„První zmínka o škole v Bohárně činí se roku 1730, kteréhožto roku zdejší učitel Tobiáš Lautzer zemřel. Byl-li před tím zde nějaký učitel, jest nepovědomo. Rovněž neznámo jest, kde téhož času školní budova se nalézala. Povázíme-li však, že pamětní knihy zdejší o škole se dříve nezmiňují a dále uvážíme-li, v jakém stavu tenkrát se školství nalézalo a zejména jak na venkově o to dbáno, aby děti něčemu se naučily, nechybím se tuším pravdy, když řeknu, že téhož času ani žádného školního domu, kde by se školní mládež vyučovati měla, v Bohárně nestávalo, a že musel učitel buď s dětmi od domu k domu, tak jak i jinde se dělo, choditi a v každém jednou za týden učiti, aneb že učitel, maje ještě jiné zaměstnání vedle učitelství, shromažďoval zámožnější děti ve svém bytě, by je tomu nejdůležitějšímu naučiti mohl. Teprv když za Marie Terezie a později za císaře Josefa II. poněkud lepší doba školství nastala a dbáno o to, aby po vlastech také na venkově školy obecné či triviální se zřizovaly, uznána i zde nutnost školního domu a přistoupeno ku stavbě nové školy. Dne 21. září 1788 vystavěna byla zde nová dřevěná škola. Poněvadž počet ke škole schopných

tenkrát 50 dětí obnášel, byla také škola k počtu tomu stavěna. Škola ta, ve které jsem se dne 17. srpna r. 1858 narodil, byla nízká, přízemní, dřevěná, šindelem krytá budova, čelem k východu, tedy do návse obrácená.

Když však během času počet ke škole schopných dětí čím dále tím více vzrůstal, cítěna všeobecná potřeba nové větší a rozsáhlejší školy nejen z té příčiny, že školní světnice nedostačovala pro žáky nýbrž i proto, že stará budova tato velice již sešlá byla, ač dosti značné obnosy na její opravu povolovány byly. Přistoupeno konečně tedy po dlouhém otálení ku stavbě nové školy. Stará škola byla r. 1873 stržena a dříví z ní i místo, na němž stála, prodáno. Kde dříve stará škola stála, jest nyní cesta a větší část tak zvané „farské zahrady“, která se nalézá před farou. Dřívější cesta, která vedla podél školy (vedle jižní stěny) k faře a kostelu, jakož i vedle fary ke kovárně, byla zrušena a dále k severu pošinuta.

Místo pro novou školu vyhlédnuto bylo na západní straně vsi v úvozu a nová škola na místě tom, jež za 400 zl. koupeno bylo, blíže kostela vystavěna. Krásná tato jednopatrová budova jest nyní ozdobou celé osady.“

Z Pamětí pana učitele Jahelky, 1896

Škola v Bohárně: III. třída L.P. 1925.

Vlevo: Budova školy (vlevo), bývalá fara a věž kostela sv. Bartoloměje v Boharyni - 60. léta 20. století. Vpravo: Manželé Marie a Václav Hudouskovi, působili na škole v Boharyni více než 25 let

KYNOLOGIE NA DOLNÍM PŘÍMU A PROBLUZI

Základní kynologická organizace číslo 559 Dolní Příim – Probluz byla založena v roce 1993. Tehdy představitelé obecního úřadu nabídli skupince kynologických nadšenců možnost upravit pozemek sousedící s místním koupalištěm jako výcvikový prostor pro psy.

Od té doby se datuje intenzivní dobrovolná i odborná činnost této zájmové organizace, která vyústila ve vybudování areálu, jenž umožňuje kvalitní cvičební podmínky pro psy i jejich psovody. Dílo představuje stovky brigádnických hodin jdoucích v průběhu let do tisíců, které odpracovali jednotliví členové. Výsledkem byla výstavba klubovny, oplocení pozemku, pořízení kotců pro psy a také překážek pro jejich výcvik. Areál doplnila zastřešená veranda a venkovní gril.

Veškeré úpravy, tedy i ty zaměřené na zpříjemnění pobytu členů, nezasáhly nijak do výcvikového plánu organizace, který je značně náročný. Zahrnuje úkoly pro celou členskou

základnu, která v současné době čítá na pět desítek osob a dvacet hostujících psovodů. Ale ani tento počet nebrání nijak v přijímání nových členů.

Cvičební plán, zpracovaný jako celek, je rozčleněn do několika kategorií, tj. uzpůsoben pro začátečníky, mírně pokročilé a pokročilé tak, aby všichni mohli efektivně přizpůsobovat svou činnost výcvikovým potřebám svých psů. Psovodi mají vytvořeny optimální podmínky pro postupné zkvalitňování výcviku a dosahování dobrých výsledků, které umožňují plynulý přechod z nižší kategorie do vyšší.

Organizace se nevyhýbá ani dalším společenským aktivitám, jako je pořádání Dětského dne, předvádění výsledků ve výcviku psů při různých příležitostech v okolních obcích, dále organizování Voříškyády, loučení s letními prázdninami a další akce. Každopádně však převažuje odborná činnost podle výcvikového plánu pro dané období, včetně zkou-

šek psů a jejich účast na různých závodech, připravovaných nejen pro vlastní členstvo, ale i pro členy jiných kynologických organizací.

Vratislav Vohralík, předseda

Výcvikový den - neděle v letním období 8 hod – 12 hod (případně v ostatních dnech dle dohody), v zimním období 9 hod – 12 hod.

Kontakty na ZKO Probluz - Rudolf VOHRALÍK, telefon +420 603 730 128.

Voříškyáda srpen 2004.

MYSLIVOST NA OČÍCH VEŘEJNOSTI

„Ozbrojení brigádníci“, „bouchalové“, „opilci“ a další nepěkná přívlastka, mířící do řad lidových myslivců po každém zaváhání či vážném provinění proti lidským či přírodním zákonům, slyšíme z médií stále častěji. Myslivost je velká zodpovědnost a dřina, velká radost z malých věcí a často laicky nepochopený zájem a záměr. Činnost začínající každého prvního ledna již po staletí končí posledním prosincem a prvního ledna roku následujícího opět začíná.

Myslivost je zájem, koníček, denní myšlenka „pravého myslivce“. Ruku na srdce, kteří z nás se občas neproviníme proti daným, zákonem stanoveným normám a ani se nad tím příliš nepozastavíme. Každá uzavřená skupina lidí, ať jsou to myslivci, hasiči, sportovci či jiní kolektivi, usiluje ve své činnosti o kvalitu, úspěch a uznání. A za určité časové období předkládá hodnocení a konkrétní výsledky svého snažení. Myslivci konkrétní celkový výsledek nikdy nepoznají. Nikdy nemohou říci, zda se postarali o svoji zvěř a přírodu dostatečně, zda nebylo potřeba většího úsilí, a to i ve chvíli, kdy všichni vyrazili ve vysokém sněhu založit krmelce, slaniska, zasypat do zásepů a vyčistit přístupové cesty. Jen naivní myslivec či laik si může myslet, že koncem a výsledkem dobrého mysliveckého hospodáře je silná trofej získaná z honitby a prezentovaná na přehlídce. Česká

krajina a její příroda jsou tak místně různorodé, že i při sebelepší vůli a pracovitosti poctivých myslivců nedosáhneme na zlatou srnčí trofej tak, jako možná naši kamarádi o pár kilometrů dále. Jenže závist nejde ruku v ruce s pravými myslivci. Úživnost honitby, genetické založení zvěře, klid, dostatek krytiny i způsob zemědělského obhospodářování polí výrazně promlouvají do kvality zvěře, ať již trofejové či kondičně. Možná mají ve vedlejší honitbě zvěř silnější, v lepší kondici. Tak jako tak máme všichni stejný cíl, pečovat o přirozené lovné živočichy - návštěvníky naší krajiny tak, aby se cítili co nejlépe a bezpečně.

Můžeme lovit jen to, co nám dovoluje zákon. Myslivec, opět jen ten „pravý“, uloví zvěř s rozmyslem, se všemi mysliveckými poctami, předpisově oblečen, vědom si bezpečného zacházení se střelnou zbraní tak, aby neohrozil jiného účastníka v krajině. „Pravý myslivec“ střílí bez zábran, bez srdce, pouze z chorobné potřeby zabíjení. I taci se mezi námi vyskytnou, ale brzy zákonitě skončí. Pro ně je myslivost jen a jen lov. Je to tentýž člověk, který bezmyšlenkovitě ohrožuje lidi kolem sebe bezohlednou jízdou, člověk, který myslí jen na své já. Nikdy nepozná pocitu nás myslivců radujících se z každého nového života v honitbě, stojících s pocitem dobře vykonané práce nad plným krmelcem, smutnicích nad zhasínajícím

životem průběrného srnce, či jen tak sedících na posedu pozorujíc zapadající slunce končícího dne.

Velká nebo malá je naše honitba. Ovlivněno mnoha faktory, rodilo se postupně dílo, až se vytvořil v krajině pomyslně uzavřený prostor, kterému se říká honitba. Nad řádným hospodařením bdí honební společenstvo se svým výběrem a radou. Jemu své úspěchy prezentuje nebo se za své prohřešky zodpovídá uživatel honitby - myslivecké sdružení, ať se jmenuje Háj, Dubina či Buk. Všichni jeho členové mají práva i povinnosti dané zákonem o myslivosti, jeho prováděcími vyhláškami a dbají o pořádek na svém „panství“ prostřednictvím mysliveckých strážů.

V zimě je prvořadým úkolem myslivce zajistit zvěři dostatek potravy pro dobu strádání, kdy mráz a sníh znemožňují přirozenou obživu. Na řadu přichází kvalitní seno, luštěniny, řepa, mrkev a nepostradatelná složka potravy v tomto období, mediální sůl. Jakmile mrazy povolí, je třeba předkládat léčiva, zajišťující prevenci proti možným nemocem zvěře, desinfikovat krmeliště, aby byla připravena na příští rok a nebudila v návštěvnících lesa pohoršení. Objevují se první mláďata a myslivci připravují políčka pro novou úrodu. Průběžně loví zvěř, povolenou k odstřelu v daném období, tlumí zvěř škodnou i myslivosti škodlivou, jako jsou toulaví a zdivočelí psi a kočky. Vrcholem první lovecké části roku

je polovina května, kdy jdeme ruku v ruce s patronem myslivců, sv. Hubertem, do honitby obeznávat samčí srnčí zvěř a provádět její průběrný odlov, dle předem stanoveného plánu chovu a lovu. Pomalu již dozrávají ozimy, vojtešky a času k lovu ubývá. Přichází každodenní starost a dřina v honitbě. Volný čas trávíme po večerech nad rozpracovaným krmelcem, posedem nebo novými stojany na sušení sena. I to je vizitka dobrého hospodáře, kvalitní a funkční myslivecká zařízení. Rok ubíhá, zásobníky se plní, přichází období lovu drobné zvěře, společná neformální setkání a radost nad hmatatelnými výsledky hospodaření. Na honitbu se snášejí melancholie podzimu a zimy. Krajina mění tvář a zahaluje se do mrazivého ticha. Klid narušují jen výstřely na honu a posléze tóny mysliveckých písní na Poslední leči, kdy se s kamarády radujeme nad uplynulým, úspěšným, rokem. Ráno stejně zase půjdeme ven, projdeme kolem lovecké chaty Huberta, přidáme sůl do slaniska ve Flašnerce, zastavíme se ve Dvacítce a koutkeme, zda není v Sádovce ryto od prasat. V noci při měsíčku vyrazíme na lov černých rytířů – divočáků a vůbec nebudeme vnímat nechápavé pohledy našich blízkých, cože nás vede z tepla domovů do mrazivé zimy.

Svatopluk Kněžour, myslivecký hospodář, MS Háj Stěžery

JEZDECKÝ KLUB KUNČICE - BILANCE 2004

Hlavní činností Jezdeckého klubu v Kunčicích byla v uplynulém roce účast jezdců na oficiálních závodech a veřejných terénincích. Uvádíme několik čísel pro kompletní přehled o našich aktivitách.

Celkový počet všech startů našich soutěžících členů dosáhl čísla 126. Jezdci soutěžili v parkurech, drezurách, všestrannosti (military) a ve spřeženích.

V parkurech si vedl nejlépe Mirek Fiala. Nejlepšího umístění v této disciplíně dosáhl v Bohdanči ziskem 2. místa v závodě do 120 cm. Zúčastnil se též soutěže všestrannosti s mezinárodní účastí v Pardubicích. Zde skončil v první polovině startovního pole ze šestačtyřiceti startujících jezdců. Veronika Gloserová obhájila 4. místo na domácích závodech v Kunčicích v drezuře a získala 7. místo na mistrovství východočeské oblasti v Hořicích v Podkrkonoší, a to vždy v soutěžích střední úrovně.

V uplynulém roce soutěžil v kategorii spřežení Pavel Groul s přísedící Ivetou Kykalovou z Boharyně. Startovali celkem třikrát. Nejlepší výsledek dosáhla tato dvojice při Mistrovství ČR v září loňského roku v Bolehošti, kde skončila na 6. místě pouhých osmnáct vteřin za profesionálními závodníky z Kladruhu. Ve spřežení s poníky startoval za JK Kunčice nově Jan Hladík s přísedícím Michalem Jindrou z Lubna. I oni se zúčastnili tří závodů, včetně

MS ČR v kategorii spřežení v Bolehošti. Pavel Groul s přísedící Ivetou Kykalovou z Boharyně.

Mistrovství ČR v Bolehošti. Umístili se na 5. místě.

Kromě reprezentace klubu byla organizována pravidelná příprava nových adeptů jezdeckví ke zkouškám ze základního jezdeckého výcviku, ukončených získáním jezdecké licence. Celkem bylo připraveno a zkoušky úspěšně absolvovalo šest mladých jezdkyň.

Odbornou kvalifikaci cvičitel jezdeckví absolvoval Mirek Fiala z Puchlovic a získal příslušnou licenci.

Mimo uvedené akce seděli naši jezdcí na koních v krojích Selské jízdy Nechanice při třídení výstavě „Koně v akci“ v Pardubicích počátkem září 2004. Dále jeli městem při oblastních dožínkách v Hradce

Králové a tamtéž i 28. září při Svatováclavských slavnostech koní na Velkém náměstí. Na podzim při Hubertových jízdách jsme reprezentovali JK Kunčice v Kladrubech n.L., Kolesách, Praskačce, Chlumu a v krkonošských Mladých Bukách. Jen doma 10. října celá Hubertova jízda propršela.

Josef Volf

SOKOL DOHALICE

V tomto příspěvku se ohlédneme za umístěním našich mužstev po skončení podzimní části soutěžního ročníku 2004/2005.

- **Muži „A“ I. B třída**
12. místo skóre 27:32 15 bodů
- **Muži „B“ IV. třída**
4. místo skóre 31:24 24 bodů
- **Dorost okresní přebor**
6. místo skóre 32:19 22 bodů
- **Starší žáci okresní přebor**
14. místo skóre 5:91 3 body

Protože výsledky této části soutěže nebyly příliš uspokojivé, čeká nás v jarní části nesnadný úkol, vylepšit postavení v tabulce, zejména u mužstva „A“ a starších žáků. Již 8. ledna se rozběhla zimní příprava, která bude pokračovat sérií zápasů. Úvodní utkání proběhne 26. 2. 2005 se Smiřicemi na domácím hřišti.

Mistrovské soutěže začnou naplno na přelomu března a dubna. První utkání sehrají žáci 26. 3. 2005 proti celku Hlušic. Dorost hostuje v Kratonohách. „B“ tým mužů hostí Sendražice. „A“ tým mužů přivítá 2. 4. 2005 na domácím trávníku mužstvo Českého Meziříčí.

V sobotu 5. 3. 2005 uspořádá naše TJ v sokolovně tradiční sportovní ples, který bude provázet hudební skupina Saturn z Hradce Králové.

Na valné hromadě v březnu proběhne hodnocení činnosti TJ za rok 2004.

V minulém čísle Zpravodaje jsme vás seznámili s hlavními body činnosti naší jednoty. Nyní se výkonný výbor kromě jiného zabývá mapováním historie kopané, hokeje i divadelní činnosti v minulých letech. Ze souboru historických fotografií Vám představujeme mužstvo staré gardy.

Doufáme, že někteří z občanů našeho mikroregionu mají k doha-

Stará garda, foto rok Zleva stojí: Mirek Jahelka, Jarda Jirza, Karel Henčl, Karel Šonka, Franta Petřík, Vlasta Hájek, Ota Hájek
Zlev klečící: Franta Novotný, Jarda Žižka, Vlasta Touš, Josef Malý

lickému fotbalu nebo hokeji určitý vztah či vzpomínku, případně hráli divadlo nebo se podíleli na výstavbě sokolovny. Rádi bychom vás tímto požádali, pokud vlastníte fotografie, odznaky, diplomy, plakáty z této doby, abyste nás kontaktovali na tel. číslech 495 822 250 zam. nebo mobil

605 538 437 (p. Fejfar). Vámi zapůjčenou dokumentaci po zpracování vrátíme.

Rádi bychom po vzoru Karla Čáslavského hledali ztracený čas. Společně na vaši pomoc a děkujeme za spolupráci.

Milan Kučera, předseda TJ

FOTBALOVÝ KLUB TJ BYSTRICE BOHARYNĚ

První zmínky o kopané v Boharyni pocházejí z roku 1940. Z tohoto roku se dochovala fotografie hráčů před jedním z mnohých přátelských utkání. Takto neorganizovaně se hrálo až do roku 1962, kdy skupinka nadšenců pod vedením pana Drnka, bratří Brendů a pana Jarkovského oficiálně založila TJ Bystrice Boharyně. Od roku 1963 se v Boharyni začalo hrát o mistrovské body.

Nějtvětší úspěchy dosahovalo mužstvo Boharyně koncem sedmdesátých let minulého století. Po několika sezónách se umístilo na špici tabulky okresního přeboru. Bohužel v pozdějších letech se už takových úspěchů dosáhnout nepodařilo a tak boharyňská mužstva hrála jen nižší soutěže. V současné době hraje Boharyně už několik sezón na špici IV. třídy okresní soutěže, ovšem vytoužený postup jí stále uniká.

TJ Bystrice Boharyně se od samého počátku věnuje i výchově mladé generace fotbalistů. Skoro v každé sezóně reprezentovalo obec alespoň jedno mužstvo mládeže. V současnosti hrají mladší žáci okresní přebor.

Výsledky práce TJ jsou patrné i v mimosportovních oblastech života obce, zejména v kultuře. Již řadu let TJ organizuje kulturní pořady pro děti (například Dětský den, Mikulášskou nadílku, Dětský karneval) i dospělé (Sportovní ples).

Velkého věhlasu se těšila tzv. „Pouťová fotbalová show“, kterou TJ pořádala v letech 1991 až 2002. Díky této sportovní - kulturní akci se na fotbalovém hřišti a v přilehlém kulturním areálu představila řada známých osobností. Za všechny jmenujme alespoň P. Novotného, I. Mládka, S. Hložka, J. Náhlovského, M. Žbirku, K. Zicha, V. Faltuse. Na zeleném trávníku pak předvedli své umění D. Hašek, P. Kouba, O. Janecský, L. Lubina, F. Klouček, mužstva Amfóry Praha či Internacionálu ČSSR. Měli jsme možnost shlédnout i derby starých gard Sparty a Slávie Praha.

Ani v současné době TJ nezahálí a vynakládá nemalé úsilí, aby svou činností přispěla ke spokojenému životu svých spoluobčanů.

TJ Bystrice Boharyně 2003. Zleva stojící: . Michálek, P. Hálek, L. Syrůček, L. Michálek, L. Rejtmánek, A. Svatoň, O. Menyhart. Zleva sedící: H. Valásek, T. Farka, J. Kříž, J. Adlaf, J. Pavlíček. Dole: Jakub Michálek

TJ SOKOL TĚCHLOVIC - 85 LET EXISTENCE

Tělocvičná jednota Sokol Těchlovice má za sebou 85 let existence. Byla založena 28. září 1919 v místním hostinci „U Hysků“, zpočátku jako pobočka sokolské jednoty v Libčanech. Prvním starostou byl bratr Josef Ledvinka - povoláním učitel.

V letech 1919-1941 členové Sokola pořádali veřejná cvičení, atletické závody, hokejové zápasy, divadelní představení, kabarety, veselohry, dětské dny, taneční zábavy a plesy.

Počátkem roku 1920 byl v Těchlovicích založen sokolský pěvecký kroužek.

Od roku 1933 působila v Těchlovicích dvě házenkářská družstva. V té době se hrála národní, neboli česká házená, která měla do značné míry odlišná pravidla od současné mezinárodní házené. Od svého vzniku se hrála pod hlavičkou AC Těchlovice a SK Těchlovice. V roce 1948 došlo ke sjednocení SK s TJ Sokol Těchlovice. Házená se tak stala neaktivnější složkou místní sokolské jednoty, neboť I. družstvo mužů hrálo v letech 1948-1949 nejvyšší soutěž - Českou ligu v házené.

Z bohaté historie jednoty vyjímáme:

- 29. 11. 1931 uspořádala jednota slavnostní tělocvičný večer u příležitosti stého výročí narození zakladatele Sokola dr. Miroslava Tyrše.
- V roce 1935 byl při TJ Sokol

Těchlovice založen samostatný divadelní odbor.

- V dubnu r. 1964 byla Josefem Fajlem založena sokolská hudba „Čerešnička“, která pak vystupovala při různých společenských událostech.

- V roce 1975 měla jednota rekordní počet 104 členů.

- V letech 1980-1982 byly v obci zásluhou Františka Doležala, Ing. Jiřího Zikla, Františka Čepka a Josefa Vyčítala vybudovány dva tenisové kurty s klubovnou. Současný asfaltový povrch jednoho z kurtů měl původně umělý (gumový) povrch až do roku 1987.

- 25. února 1981 byl při TJ Sokol založen tenisový oddíl. Zakládajícími členy oddílu byli: Ing. Jiří Zikl, předseda oddílu, František Doležal, František Čepka, Josef Fajl a Zdeněk Košťál.

- První tenisový turnaj se uskutečnil ve dnech 18.-19. září 1982. Vítězem v kategorii mužů se stal Radoslav Komárek v žákovské kategorii vítězčil Miroslav Hrubý. Nejúspěšnější žákyní byla Vanda Klazarová.

- Vedle tenisu, který byl v osmdesátých letech neaktivnější složkou TJ, se jednota věnovala hlavně cvičení s dětmi, díky Josefu Fajlovi a Zdeňku Vrtěnovi - obětavým cvičitelům.

V roce 1990 se naše jednota přihlásila k obnoveným sokolským tradicím a přestoupila z ČSTV do ČOS

(Česká obec sokolská). Organizačně spadá pod župu Orlickou. Členská základna jednoty čítá 96 osob a patří ke středně velkým. Průměrný věk členů je 28 let.

V současné době má naše jednota 6 sportovních oddílů. Největší je oddíl sokolské všestrannosti, druhým a zároveň nejstarším je oddíl tenisu, který od svého vzniku uspořádal již 38 tenisových turnajů. Neaktivnější je nyní oddíl volejbalu, který od roku 1996 hraje okresní a nyní městskou soutěž. V sezoně 2004/05 si vede nejlépe v celé své historii, neboť v soutěži „Městský přebor II“ přezimuje na prvním místě tabulky před družstvy Sokola Stěžery a Sokola Všešary. Dalšími oddíly jsou nohejbal, fotbal a stolní tenis. Každý z těchto oddílů uspořádá ročně alespoň jednu velkou sportovní akci, z nichž nejpobulárnější jsou turnaje v nohejbalu, volejbalu, tenisu, malé kopané a stolním tenise.

Nejmłodší členové jsou zařazeni do oddílu sokolské všestrannosti. Pod vedením bratra Josefa Fajla se jednou týdně věnují cvičení v místní tělocvičně. Bratr Fajl zasvětil Sokolu velkou část svého života. Od roku 1951 byl náčelníkem a od roku 1970 do roku 2004 starostou TJ Sokol Těchlovice. Za práci, kterou pro jednotu i župu Orlickou vykonal, mu patří vřelý dík.

Pro svou činnost využívá jednota vlastní tenisový areál vybudovaný svépomocí v letech 1980-82 členy Sokola, občany Těchlovic i okolních obcí. Areál se skládá ze dvou tenisových dvorců (jeden antukový a druhý asfaltový), klubovny, šatny, sociálního zařízení a cvičné hrací stěny. Koncem roku 2004 byl tento sportovní komplex nákladem cca 60.000 Kč opraven a zveleben. Dále využívá Sokol obecní hřiště pro malou kopanou a v pronájmu má malou tělocvičnu od Obecního úřadu Těchlovice.

Poslední velké akce, které v prosinci Sokol uspořádal, byla taneční zábava a dva vánoční turnaje. První ve stolním tenise se uskutečnil 25. 12. a druhý volejbalový se konal 26. 12. v tělocvičně v Libčanech.

V roce 2004 byly hlavními finančními zdroji Sokola Těchlovice příjmy z členských příspěvků a dotace na opravu tenisového areálu poskytnutá Ministerstvem školství a tělovýchovy ve výši 40.000 Kč.

Současný výbor TJ Sokol Těchlovice má osm členů. Od 1. ledna 2005 musí jednota zvládnout též přechod na podvojné účetnictví.

Nejbližšími akcemi budou: Valná hromada jednoty a Jarní turnaj ve stolním tenise v březnu, Poutový tenisový turnaj (XVI. ročník) pro dospělé i žactvo a lehkooatletický trojboj žactvo v květnu.